

הפנים אל הקיר

לזוז ולא לדבר האחד עם השני. כמה צעירים ממחנה הפליטים נצטוו לעמוד מול קיר בית הספר עם הפנים אל הקיר. אסור היה להם שמר עליהם חייל צה"ל, עם רובה בידו האחת ואלה

ביד השנייה. בכל פעם שהעיז אחד מהם להפנות את ראשו, עט עליו החייל בעקוף וציווה עליו לא לזוז. הם עמדו שם זמן ארוך, כששמע צהריים יוקדת על ראשיהם על גג הבניין עמד באותה שעה חייל אחר חמוש ומצוייד באלה והשגיח עליהם מלמעלה

מכוננית לבנה התקרבה אל המח"סוב. מזור. מכוננית עם מיספר צהוב, ישראלי. ארבעה בחורים צעירים יצאו מתוכה וניגשו אל החייל השומר על המחסום. שני חיילי מישמר הגבול, שהגיעו ביינתיים כדי לעזור בפיקוח על העור, צר. ניגשו אל הבחורים הצעירים והתחילו לבדוק את תעודותיהם. שלושה בחורים נכנסו פנימה אל המחנה, והרביעי נכנס בחזרה למכוננית ונסע לכיוון ירושלים. הוא קבלן בניין, ואלה היו הפועלים שלו. כאשר שמע ברדיו שהטילו עוצר על מחנה הפליטים קלנדיה החליט להחזיר את הפועלים הביתיים, שלא יעשו להם בעיות. הוא מסביר.

סמרטוט כחול

מול המחנה, מצידו השני של הכביש הראשי המחבר בין ירושלים ומראלה, מצטופפות כמה נשים ומסתכלות אל תוך המחנה. השמועות כבר עושות להן כנפיים באזור. "החיילים ירו מונגי גאז בתוך מחנה הפליטים", מסבירה אחת מהן בהתרגשות רבה, "ויש שם כמה אנשים מתים בקצה המדרגה". כולן מאמינות בזה. הן פוחדות. מראה החיילים עם הנשק והאלות בידיהם, המסתובבים בתוך המחנה הסגור בפזוזה קרבית, עם קסדות ותגורים מלאים, רק מאשר את דבריה.

קומנדקר צבאי מתקרב אל גדר-התיל. חייל מישמר הגבול מגלגל את הקונצרטינה ומאפשר לקומנדקר קר להיכנס פנימה. הוא בא לקחת עזורים למקום אחר. שני צעירים כבני 18 מובלים אל הקומנדקר. הם עולים לתוכו בייאוש. הם עומדים להיות מובלים אל המעצר, ואיש מהם אינו יודע לגמה זמן. מי יודע כמה פעמים כבר עברו את הדרך הזאת ממחנה הפליטים אל המעצר וחזרה. אחרי כמה דקות מובילים שני

חיילים בחור צעיר נוסף, אלא שהפעם, שלא כמו האחרים, עיניו קשורות. סמרטוט כחול מכסה את עיניו והחיילים מובילים אותו

בידיהם. קטע הנראה כאילו לקוח ממקום אחר, אולי מלבנון. גיפסים צבאיים נוסעים הלוך ושוב אל המחנה וממנו. קצינים מתייעצים

בניהם. נותנים ומקבלים פקודות, וגברי הכפר יושבים בחצר בית הספר המקומי, מחכים. עוצר הוטל על מחנה הפליטים

קלנדיה, בפעם המי יודע כמה ומי יודע לכמה זמן. עוצר שי רתי על ידו אבנים שיגרתי ושר פת צמיגים. **ענת סרגוסטי**

חייל ואמא

החיילים עברו מבית לבית. הפקודה היתה להוציא כל גבר ונער, מגיל מסויים, ולשלוח אותם לחצר בית הספר. מי שפיקח על חוליית החיילים היה סגן מישינה

צעיר, עם כיפה סרוגה לראשו. אימו של אחד הנערים שנמצא בבי ניסתה לשכנע את הקצין הצעיר שבנה חף מפשע. אך הנער נשלח עם כל היתר, אל מקום הריכוז. את הכניסה למחנה סגרו בגדרית